

vijencem", kako ga sam zove, to jest dvostrukom krunom u znak srpske i bosanske zemlje i prozva se: „Stefan Tvrtko po milosti gospoda Boga kralj Srbijem, Bosni, Primorju, Humskoj zemlji, Donjim Krajem, Zapadnim Stranama, Usori, Soli i Podrinju i k tomu." Tim su krunisanjem, koje su Dubrovčani i Mlečani odmah priznali, a kralj mu se Ludovik bar nije protivio, prešla i sva prava Nemanjića na njega i njegove baštinike.

Ponovni mletački rat. Međutim se zaplete kralj Ludovik ponovo u rat s republikom mletačkom. God. 1378. planula je borba između Venecije i Genove zbog njihovih zajedničkih interesa na istoku. Na poziv Genove, da joj dođe u pomoć, Ludovik se rado odazove, želeći da što većma oslabi staru suparnicu ugarsko-hrvatskih kraljeva na Jadranskom moru. Ratovalo se i opet poglavito na sjeveroitalskom kopnu, dok se mletačko brodovlje ograničilo na pustošenje dalmatinske obale. Konačno je došlo 1381. do mira u Turinu, u kojem republika priznade sve točke zadarskoga mira (od 1358.), a suviše još se obaveza svake godine plaćati ugarsko-hrvatskomu kralju danak od 7000 dukata. Što Ludovik nije jače skućio Veneciju, i opet su krive napuljske prilike. Ne htijući Ivana priznati rimskoga papu Urbana VI., nego avignonskoga protupapu Klementa VII., Urban VI. izopći kraljicu Ivanu iz crkve i liši prijestola. Kako kraljica nije imala djece, otpremi Ludovik u Napulj s vojskom svoga rodaka Karla Dračkoga, hercega hrvatskoga (između 1369. i 1376.), a taj ukloni Ivanu i postade kraljem u svojoj otadžbini (1381).

Malo potom umre kralj Ludovik (11. sept. 1382.) ostavivši dvije maloskrbne kćeri, stariju Mariju, vjerenicu češkoga kraljevića Žigmunda Luksenburgovca, sina cara i kralja Karla IV., i mladu Hedvigu.

VIII.

Dinastički zapletaji u porodici Anžuvinskoj.

(1382—1409).

Marija (1382—1385). Odmah sjutra dan poslije ukopa Ludovika I. okruniše velikaši stariju mu kćer **Mariju** (1382—1385) za kralja, kao da bi mu bila sin.¹ Kako joj je onda bilo tek dvanaest godina,

¹ Marija sama kaže u više isprava, da je stupila na prijesto „iure geniture... uti filius masculinus", a i suvremeni Zadraniin Pavao Pavlović piše, da Marija 17. sept. 1382. „coronata fuit in regem".